

Tejinder Singh Sidhu v. State of Punjab and others (H. S. Bedi, J.)

S. 18(2A) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ WTO ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜੁਰਮਾਨਾ..... ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। -ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੀ ਅਦਾਲਤ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨ, (2) ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 18 (1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਐਕਟ, ਜਿੱਥੇ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 18 (2-ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਨਿਆਂਇਕ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

(5) ਦੋਵੇਂ ਸਵਾਲ: ਰੈਫਰਡ ਕੇਅਰਸ ਨੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਐਚ.ਐਸ. ਬੇਦੀ, ਜੇ.ਜੇ.

ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1991 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ 8990

22 ਅਗਸਤ, 1991

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— Art. 226— ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਦਾਖਲਾ—ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ/ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ — Cl. ਇਸ ਦਾ 6 — ਚੁਣੌਤੀ— ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਐਮ.ਡੀ. ਕੋਰਸ ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਚੋਣ — Cl. ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ਰਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ I ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ 6 , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ — ਕਲੀਨਿਕਲ ਪੈਥੋਲੋਜੀ (DCPM) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ , ਇਸਲਈ, ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਐਮਡੀ ਕੋਰਸ ਕਰਨ ਲਈ - ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ/ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ। - ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਇਸ ਲਈ, ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਕਿਆਟਰੀ ਵਿੱਚ ਐਮਡੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ - ਵਾਧੂ ਸੀਟ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ - ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼।

(2) 170 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 656.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿਚਲਾ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਤਨ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਗੁਲਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਡੀ. ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਰੋਹਤਕ 1990(4) SLR 398 ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਅੱਧ ਵਿਚਾਲੇ ਛੱਡ ਦਿਓ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੭)

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਐਮ.ਡੀ. ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਸੀਟ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 5 ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ ੯)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ: -

- (i) ਮੰਡਮਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਿਖਤ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ। ਨੇ ਆਪਣਾ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ P. 1 ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ;
- (ii) ਮੰਡਮਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਲਿਖਤ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ-60 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ / ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

Tejinder Singh Sidhu v. State of Punjab and others (H. S. Bedi, J.)

ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਪਲੋਮਾ i ਲਈ ਵੋਟੇਜ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ;

(iii) ਸੀਈ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ। ਅਨੁਬੰਧ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਵੰਡੀਆਂ ਜਾਣ;

(iv) ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅੱਗੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂ, ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਟ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ। ਨਤੀਜਾ 10 ਜੂਨ, 1991 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ CWP ਨੰਬਰ 7105 ਵਿੱਚ ਡਾ. ਆਰ.ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ ਨੰ 5 ਜੂਨ, 1991 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੀਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਐਚ.ਐਸ.ਗਿੱਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਜਈ, ਰਾਠੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਸ਼੍ਰੀ ਪੁਨੀਤ ਕਾਂਸਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਲਈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੈਸ਼ਰੀ ਆਨੰਦ, ਡੀਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ, ਜੇ.

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਾਲ 1979 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ MBBS ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1981 ਵਿੱਚ PCIVIS ਕਲਾਸ 11 ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਲੀਨਿਕਲ ਪੈਥੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਮਾਈਕਰੋ-ਬਾਇਓਲੋਜੀ (DCPM) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਜੂਨ, 1990 ਵਿੱਚ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ 22 ਫਰਵਰੀ, 1991 ਦੇ ਆਪਣੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-1 ਦੁਆਰਾ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ/ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ 60 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੋਟੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ:

- (i) ਐਮਐਸ (ਸਰਜਰੀ)
- (ii) ਐਮ.ਡੀ., (ਤਪਦਿਕ ਅਤੇ ਛਾਤੀ)
- (iii) ਐਮਡੀ (ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਲੀਨਿਕਲ ਪੈਥੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਮਾਈਕਰੋ ਬਾਇਓਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਭਾਵ ਉਹ ਕੋਰਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਡਿਪਲੋਮਾ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

Tejinder Singh Sidhu v. State of Punjab and others (H. S. Bedi, J.)

ਕਮੇਟੀ, ਪਰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਦੀ ਧਾਰਾ u ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਜਿਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਲੀਨਿਕਲ ਪੈਥੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਮਾਈਕਰੋ-ਬਾਇਓਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ 1-1 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦਿਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ft ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰ ਧਾਰਾ ਏ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਮਡੀ (ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ) ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਗਿੱਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਜਾਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ MBBS ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਰੇ MBBS ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਡਾਕਟਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਡਾ : ਹਰਨੇਕ ਸਿੰਘ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ (1), ਡਾ: ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2), ਡਾ: ਪਰਵੀਨ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਡਾ: ਸੁਨੀਤਾ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਡਾ: ਸ਼ਿਵਾ ਜੀ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਡਾ: ਸੰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਓਜ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਡਾ: ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਭਾਟੀਆ। v. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (7)।

(4) ਡਾ: ਹਰਨੇਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਬੇਅਦਬੀ ਵਾਲੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 7 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"7(1) PCMS (II) ਡਾਕਟਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਡਿਗਰੀ ਜਾਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੋਵੇ।

- (1) 1989 (3) SLR 802.
- (2) 1990 (2) ਕਰ. ਐਲਜੇ 559
- (3) . 26 ਜੁਲਾਈ, 1988 ਨੂੰ 1988 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 2335 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
- (4) 1989 ਦਾ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 5646, 28 ਅਗਸਤ, 1989 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
- (5) 1990 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 8381 ਨੇ 11 ਜਨਵਰੀ, 1991 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।
- (6) 30 ਜੁਲਾਈ, 1991 ਨੂੰ 1991 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 7378 ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
- (7) CWP No. 1991 ਦੇ 7379 ਨੇ 30 ਜੁਲਾਈ, 1991 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

Tejinder Singh Sidhu v. State of Punjab and others (H. S. Bedi, J.)

ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਿਗਰੀ ਜਾਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਯੋਗਤਾ. ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

“ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਯੋਗ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘੱਟ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਵਿਤਕਰਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇੱਕ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ/ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਾ. ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ (ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ) ਡਾ: ਹਰਨੇਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 6 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 6 ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਨਾਲ ਪਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡਾ. ਸੁਨੀਤਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਡਾ: ਸ਼ਿਵਾ ਜੀ ਰਾਏ ਅਤੇ ਡਾ: ਹਰਨੇਕ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਗੈਸਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਜਮਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ।

(5) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੈਸ਼ੀ ਆਨੰਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਡੀਪਰਫਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ 'ਜਨਰਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-1 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਾਂ ਨੂੰ 'ਕਲੀਨੀਕਲ ਪੈਥੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਮਾਈਕਰੋ-ਬਾਇਓਲੋਜੀ' ਦੇ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 7 ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(6) ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਪੁਨੀਤਕਿਉ ਕਾਂਸਲ, ਵੀ ਐਡਵੋਕੇਟ, >ਨਿਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ 1 ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ, ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰਚ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਡਿਪਲੋਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਲਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਐਮਡੀ ਯੂਨ ਆਈਵਰਸ !ਟੀ, ਰੋਹਤਕ (8) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(1) ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉਪਰੋਕਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਕਾਂਸਲ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਗੁਲਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਕੇਸ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਕਾਂਸਲ ਵੱਲੋਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਰਾ ਗੌਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਅੱਧ ਵਿਚਾਲੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(8) ਅਸੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ 5 ਨੂੰ ਉਸ ਸੀਟ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਬਰਾਬਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ ਨੋਟਿਸ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-1 22 ਫਰਵਰੀ, 1991 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 14 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 1991, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਨੂੰ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਐਮਡੀ ਕੋਰਸ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਲ ਦਾਖਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀਟ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 5 ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਥੇ

(8)1990 (4) SLR 398.

ਓਮ ਪਛਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

ਬੇਸ਼ੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਛੋਟੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 1991 ਦੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਇਮ ਰਹੀ।

(9) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 5 ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਐਮ.ਡੀ. ਸਾਈਕੋਟਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ. ਜਦੋਂ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਸੀਟ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਗੇ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(10) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਜੱਜ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਆਈਐਸ ਟਿਵਾਣਾ ਏਸੀਜੇ ਅਤੇ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ।-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 260 ਆਫ 1991।

26 ਅਗਸਤ, 1991

• ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ, 1934— ਨਿਯਮ. 13.7 ਅਤੇ 19.22— ਲੋਅਰ ਸਕੂਲ ਕੋਰਸ ਲਈ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਹੋਣ

ਦੀ ਯੋਗਤਾ—ਲੋਅਰ ਸਕੂਲ ਕੋਰਸ ਵਿਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ—ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ—ਦਾਅਵਾ, ਲੋਅਰ ਪੀਐਚ. : ਨਹੀਂ ਕੋਰਸ ਸਿਰਫ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੋਗ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਫਿਜ਼ੀਕਲ ਅਤੇ ਫਿਜ਼ੀਕਲ ਟਰੇਨਿੰਗ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੋਅਰ ਸਕੂਲ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਫੀ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸੀ।
(ਪਰਾ ੩)

ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 6 ਜੋ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਹਨ, ਦਾ ਕੋਈ ਆਪਸੀ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।